

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de GȚ „Gojan Valentin” împotriva SRL „SELMAX și K””, cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2024 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2rac-153/24
NR. PIGD 2-22062972-01-2rac-15082024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Bălți, sediul Central, jud. E. Balan
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, jud. E. Grumeza, D. Corolevschi, N. Chircu

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, Președinte,

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, judecători,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 mai 2022, GȚ „Gojan Valentin” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „SELMAX și K”, cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, la 03 martie 2020, între GȚ „Gojan Valentin”, în calitate de vânzător și SRL „SELMAX și K”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, prin care întreprinderea a vândut pârâtei 97850 de copăcei în sumă totală de 841510 de lei.

3. Conform pct.3.4 din contractual de vânzare-cumpărare, SRL „SELMAX și K” s-a obligat să achite suma integrală până la 01 august 2020.

4. Contrar dispozițiilor contractuale, la 11 august 2021, pârâta a achitat doar suma de 215510 de lei, iar diferența restantă în cuantum de 600000 de lei nu a fost achitată până la moment.

5. Reclamanta a menționat că, în actul de verificare a decontărilor reciproce dintre întreprinderi, este reflectată datoria pârâtei față de întreprindere în sumă de 600000 de lei.

6. Conform pct. 4.1. din contractual de vânzare-cumpărare, SRL „SELMAX și K” s-a obligat să achite reclamantei penalitate în mărime de 1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.

7. Reclamanta a susținut că pârâta a încălcat dispozițiile contractuale, motiv pentru care i-a fost calculată o penalitate în cuantum de 3559305 de lei, conform calc.prolex.md, pentru perioada 02 septembrie 2020–15 martie 2022.

8. În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat pârâtei somație, recepționată de aceasta la 27 decembrie 2021, însă nu s-a conformat și nu a achitat datoria.

9. În drept, reclamanta și-a întemeiată cererea de chemare în judecată în baza dispozițiilor art. 10 alin. (1), art. 15 alin. (1), art.775 alin. (1), art.776 alin. (1), art. 858 alin. (2), art. 942, art. 947 și art. 1108 din Codul civil.

10. Reclamanta, GȚ „Gojan Valentin” a solicitat încasarea de la SRL „SELMAX și K” a datoriei în sumă de 600000 de lei, penalității contractuale în sumă de 3559305 de lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10000 de lei și taxa de stat în sumă de 50000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin încheierea din 05 decembrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a admis renunțul GȚ „Gojan Valentin” la pretenția din cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei. S-a încetat procesul în latura încasării datoriei în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de GȚ „Gojan Valentin” împotriva SRL „SELMAX și K”, cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

12. Prin hotărârea din 15 decembrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de GȚ „Gojan Valentin”.

S-a încasat de la SRL „SELMAX și K” în beneficiul GȚ „Gojan Valentin” penalitatea contractuală în mărime de 600000 de lei și suma de 46000 de lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 10 ianuarie 2023, SRL „SELMAX și K”, a depus cerere de apel nemotivată, iar, la 13 aprilie 2023, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 15 decembrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă (f.d. 102-103).

14. La 17 mai 2023, GȚ „Gojan Valentin” a depus apel incident împotriva hotărârii din 15 decembrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea apelului incident, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată în partea încasării penalității și cheltuielilor de judecată să fie admisă integral (f.d. 129-131).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 25 aprilie 2024 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul incident depus de GȚ „Gojan Valentin”. S-a admis cererea de apel depusă de SRL „SELMAX și K”.

S-a modificat hotărârea din 15 decembrie 2022 a Judecătorei Bălți sediul Central, în latura sumei încasate cu titlu de penalitate prin micșorarea sumei dispuse spre încasare de la 600000 de lei la 145524,18 de lei. În rest, hotărârea instanței s-a menținut.

16. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, la 03 martie 2020, GȚ „Gojan Valentin”, în calitate de vânzător și SRL „SELMAX și K”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare a 97850 bucăți de puieți de copaci, iar conform pct.3.4 din contract plata urma a fi efectuată până la 01 august 2020 (f.d.9).

17. Conform pct.4.1 din contract, rezultă că, în caz de neachitare a prețului pentru marfă în termenul stabilit, cumpărătorul se obligă să achite vânzătorului penalitate în mărime de 1,0% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

18. Potrivit facturii fiscale seria nr. IJ0556352 din 01 mai 2020 se constată că GȚ „Gojan Valentin” a livrat SRL „SELMAX și K” marfa în sumă de 841510 de lei (f.d.9, verso).

19. Conform actului de verificare privind decontările reciproce din 17 septembrie 2021 rezultă că, la 11 septembrie 2021, SRL „SELMAX și K” a achitat GȚ „Gojan Valentin” suma de 214510 de lei, fiind rămasă cu titlu de datorie suma de 600000 de lei (f.d.7).

20. Pe parcursul examinării cauzei, la 13 iulie 2022 și 02 decembrie 2022, SRL „SELMAX și K” a stins datoria în mărime de 600000 de lei motiv din care GȚ „Gojan Valentin” a solicitat în ședința de judecată din 05 decembrie 2022 renunțarea la pretențiile privind încasarea datoriei.

21. Deși SRL „SELMAX și K” a recunoscut existența datoriei, aceasta a solicitat respingerea pretenției reclamantei, GȚ „Gojan Valentin”, privind încasarea penalității din considerentul că neachitarea datoriei a fost cauzată de motive neimputabile societății, și anume în legătură cu starea pandemică globală, cât și în urma calamităților naturale în formă de grindină.

22. Raportând dispozițiile art. 947 alin. (5), art. 903 și art. 904 din Codul civil la suportul probatoriu administrat de către SRL „SELMAX și K” în susținerea argumentelor precum că neexecutarea obligației asumate era justificată, instanța de apel a remarcat faptul că contractul între părți a fost încheiat la 03 martie 2020, iar prin hotărârea nr. 55 din 17 martie 2020 a Parlamentului pe teritoriul Republicii Moldova a fost declarată starea de urgență pentru perioada 16 martie 2020-15 mai 2020, necătând la aceasta la 01 mai 2020 în perioada stării de urgență GȚ „Gojan Valentin” și-a onorat obligațiile contractuale asumate, livrând puieții SRL „SELMAX și K”.

23. Conform Hotărârii nr.10 din 15 mai 2020 a CNESP, s-a declarat starea de urgență în sănătate publică pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe

perioada 16 mai - 30 iunie 2020, fiind prelungită ulterior, Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică (CNESP) a decis anularea stării de urgență în sănătate publică începând cu 16 aprilie 2022.

24. Potrivit clauzelor contractuale, SRL „SELMAX și K” s-a obligat să achite marfa până la 01 august 2020, dar reieșind din declarațiile pârâtei, acesta ar fi fost în imposibilitate de a-și onora obligația asumată din motiv că puietii ar fi fost vânduți în Federația Rusă de către SRL „SELMAX și K”, iar cumpărătorul nu s-ar fi achitat pentru marfa primită.

25. Instanța de apel a reținut că SRL „SELMAX și K” nu a prezentat careva probe ce ar confirma eventuală vindere a puietilor în Federația Rusă și neonorarea obligației de către cumpărător, care ar fi avut ca consecință imposibilitatea de achitare a prețului puietilor procurați la 01 august 2020, totodată nu s-au prezentat dovezi că pârâta ar fi notificat GȚ „Gojan Valentin” despre impedimentele și efectele acestora asupra capacității de a executa obligațiile contractuale în termen.

26. Totodată, instanța de apel a reținut că nu a fost probată afirmația SRL „SELMAX și K” potrivit căreia, în cadrul negocierilor dintre părți, s-ar fi convenit expres ca plata pentru puietii livrați să fie efectuată doar după încasarea sumelor din Federația Rusă.

27. În lipsa unor probe care să demonstreze că neexecutarea obligației la scadență a fost justificată, instanța de apel a concluzionat că nu există temeiuri pentru respingerea integrală a pretenției privind încasarea penalității.

28. În ceea ce privește cuantumul penalității solicitate, instanța de apel a reținut dispozițiile art. 953 alin. (1) și (3) din Codul civil, potrivit cărora, în situații excepționale și ținând seama de toate circumstanțele cauzei, penalitatea excesivă poate fi redusă de către instanță, la cererea debitorului. La aprecierea oportunității reducerii, instanța urmează să ia în considerare nu doar interesele patrimoniale ale creditorului, ci și celelalte interese ale acestuia ocrotite de lege. Totodată, alin. (3) al aceluiași articol prevede că reducerea penalității pentru întârzierea executării unei obligații pecuniare nu este admisibilă în cazul în care rata penalității este egală sau inferioară ratei legale aplicabile conform art. 942 din Codul civil.

29. În temeiul art. 942 alin. (2) din Codul civil, rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

30. Conform art.874 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobânda egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

31. Deși nu s-au identificat careva temeieri de scutire a SRL „SELMAX și K” de la plata integrală a penalității de întârziere, instanța de apel a stabilit că înscrisurile prezentate la examinarea cauzei constituie temeii de reducere a penalității de întârziere ce urmează a fi încasată din contul pârâtei/apelantei în beneficiul GȚ „Gojan Valentin”, or, suportul probatoriu administrat probează pierderile în mărime de 5125606 de lei suportate de către SRL „SELMAX și K” în anul 2021 ca urmare a calamităților naturale, totodată penalitatea este una disproporțional de mare, reclamanta a solicitat încasarea penalității în cuantum de 3 559 305 de lei ce depășește suma datoriei de mai mult de cinci ori.

32. Un alt criteriu reținut de instanța de apel este și faptul că datoria a fost achitată de către pârâtă pe parcursul examinării cauzei, iar până la înaintarea acțiunii pârâta a mai achitat o parte din datorie.

33. Respectiv suma penalității solicitată de a fi încasată din contul pârâtei în raport cu suma datoriei marchează un dezechilibru între părți considerat de instanță ca semnificativ, respectiv instanța de apel a considerat că prima instanță just a ajuns la concluzia privind admiterea parțială a acțiunii înaintate de GȚ „Gojan Valentin” și reducerea penalității, însă penalitatea urmează a fi redusă nu până la suma datoriei dar până la rata legală aplicabilă conform art. 942 din Codul civil, or, una din consecințele pandemiei de COVID-19 în anul 2020 este criza economică care a afectat economia la nivel global, inclusiv și economia Republicii Moldova, iar calamitățile naturale din 2021 iau provocat pârâtei pagube semnificative principalul gen de activitate a acestuia fiind cultivarea plantelor.

34. Astfel, reieșind din cele indicate în tabelul calculului penalității prezentat de GȚ „Gojan Valentin” (f.d.7), instanța de apel a considerat necesar de a modifica hotărârea primei instanțe în partea cuantumului penalității de întârziere încasată prin admiterea parțială a pretenției recamantei privind încasarea penalității și anume în sumă de 145524,18 de lei, sumă egală cu rata aplicabilă conform art. 942 din Codul civil, calculul matematic fiind efectuat prin intermediul aplicației <https://calc.prolex.md>, prin introducerea perioadelor și sumelor specificate de gospodăria țărănească în acțiunea sa, raportate la rata legală a dobânzii în perioada respectivă.

35. Cu referire la argumentul GȚ „Gojan Valentin” că hotărârea s-a întemeiat pe acte care au fost emise, deja, după ce datoria a ajuns la scadență, instanța de apel a menționat că reclamanta a solicitat încasarea penalității pentru

perioada după scadența datoriei, perioadă în care și au survenit circumstanțele care au îngreunat posibilitatea cumpărătorului de a achita datoria contractuală. Iar neprezentarea înscrisurilor de către GȚ „Gojan Valentin” la etapa de soluționare prealabilă a cauzei, nu constituie temei de a nu admite înscrisurile respective în calitate de probe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

36. La 15 septembrie 2024, GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 aprilie 2024 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 15 decembrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

SOLICITAREA RECURENTULUI

37. În motivarea recursului, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și apelul incident, invocând că decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, iar interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, astfel prin admiterea recursului se va schimba sau se va consolida jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

38. Recurenta a menționat că instanțele inferioare nu au aplicat la soluționarea litigiului dispozițiile art. 904 alin. (5) din Codul civil și anume că debitorul nu a notificat creditorul, GȚ „Gojan Valentin Ivan” despre imposibilitatea executării obligației contractuale în termen. Mai mult, debitorul nu doar că nu a notificat creditorul, dar nici nu a răspuns la somațiile înaintate.

39. La 20 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimetei copia cererii de recurs depusă de GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi.

40. Până la examinarea admisibilității recursului, intimata nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

41. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

42. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

43. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

44. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 08 iulie 2024, decizia motivată din 25 aprilie 2024 a Curții de Apel Bălți a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, reprezentantei recurente, avocatei Tatiana Guțu, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 180). Cererea de recurs a fost depusă de A GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu, la 15 august 2024.

46. Prin urmare, recursul a fost declarat în termenul legal de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

47. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept

exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

48. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

50. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenta cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu, nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

53. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

54. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă

argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

56. În conformitate cu art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. Prin urmare, la examinarea recursurilor împotriva deciziilor curții de apel, Curtea Supremă de Justiție este legată de motivele invocate în recurs și nu poate casa decizia pentru alte motive decât cele invocate în recurs.

57. Recurenta a invocat, în susținerea cererii de recurs, dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, însă nu a adus nici un argument care ar putea fi încadrat în temeiurile de drept invocate.

58. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

59. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și

nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

60. Cu referire la argumentul recurenței potrivit căruia instanțele inferioare nu au aplicat la soluționarea litigiului dispozițiile art. 904 alin. (5) din Codul civil, Completul de judecată îl apreciază ca fiind neîntemeiat. Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că instanța de apel a avut în vedere și a aplicat prevederile menționate, reținând că debitorul nu și-a executat obligația legală de a notifica creditorul cu privire la imposibilitatea executării în termen a obligațiilor contractuale și nici cu privire la eventualele împrejurări care au generat ori ar fi putut genera pierderi. În acest context, instanța de apel a analizat toate circumstanțele relevante ale cauzei și a apreciat în mod corespunzător conduita părților, aplicând corect normele de drept material incidente, inclusiv dispozițiile art. 904 alin. (5), precum și ale art. 942 alin. (2) și art. 953 alin. (1) și (3) din Codul civil.

61. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu, ca fiind inadmisibil.

62. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de GȚ „Gojan Valentin Ivan”, reprezentată de avocata Tatiana Guțu, împotriva deciziei din 25 aprilie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni